

Η Ανάληψη του Κυρίου

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας πανηγυρίζει την εορτή της Αναλήψεως του Αναστημένου Θεανθρώπου στους ουρανούς.

Το πανίερο γεγονός της Αναλήψεως του Κυρίου κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες γιορταζόταν μαζί με την Πεντηκοστή, αφού, σύμφωνα με την Αγία Γραφή, ο Ιησούς προανήγγειλε την άνοδό Του στους ουρανούς προς το Θεό Πατέρα, υποσχόμενος ότι θα στείλει στους μαθητές Του το Άγιο Πνεύμα, το οποίο θα τους οδηγήσει στην πλήρη φανέρωση της Αλήθειας. Θεωρείται Δεσποτική γιορτή, διότι αναφέρεται στο Δεσπότη Χριστό.

«Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης, ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁ τὰ σύμπαντα πληρῶν καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν Θεότητα».

Η Ανάληψη του Κυρίου σηματοδοτεί την ολοκλήρωση του σχεδίου της θείας Οικονομίας (δηλ. της αγάπης και της φιλανθρωπίας του Θεού για τον άνθρωπο),

που δεν είναι άλλο από την επαναφορά του ανθρώπου στον Παράδεισο, εκεί από όπου εξέπεσε, και την ένδυση του αρχαίου κάλλους εν Χριστώ Αναστάντι. Αυτός που ανέβηκε στον ουρανό, αφού προηγουμένως νίκησε το θάνατο, είναι ο Υιός του Ανθρώπου, ο οποίος εξύψωσε την ενωμένη με τη θεότητά Του προσληφθείσα ανθρώπινη φύση και έδωσε, σε κάθε άνθρωπο τη δυνατότητα να τον ακολουθήσει ελεύθερα. Η μεγαλειώδης αυτή εκδήλωση της αγάπης του Θεού, εξέπληξε ακόμη και τους Αγγέλους, οι οποίοι θαύμαζαν «τις η θέα αύτη; Άνθρωπος μεν τη μορφή ο ορώμενος, ως δε Θεός υπεράνω των ουρανών, μετά σώματος ανέρχεται».

Είναι αυτός ο Θεάνθρωπος Κύριος που κήρυξε ανάσταση στον Άδη και πάλι κι εκεί η Άγγελοι εξεπλάγησαν για το γεγονός όπως συνέβηκε ενωρίτερα ιστορικά, κατά την ενανθρώπιση στη Βηθλεέμ.

Η θαυμαστή άνοδος του Ιησού στους ουρανούς πραγματοποιήθηκε στο Όρος των Ελαιών. Οι μαθητές του Τον είδαν να ανυψώνεται και μια νεφέλη να Τον κρύβει από τα μάτια τους. Τότε, δύο άγγελοι εμφανίστηκαν και τους διαβεβαίωσαν ότι «αυτός ο Ιησούς που ανελήφθη από ανάμεσά σας στον ουρανό, θα έρθει και πάλι με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να ανεβαίνει.»

Η αναχώρηση του Ιησού από τη γη προκάλεσε θλίψη στους μαθητές, επειδή δεν θα Τον είχαν πια ανάμεσά τους. Η θλίψη όμως αυτή μεταβλήθηκε σε χαρά, αφού τους ευλόγησε και τους υποσχέθηκε την αποστολή του Αγίου Πνεύματος. Μετά από δέκα ημέρες, το Άγιο Πνεύμα επιβεβαίωσε με την κάθοδό Του ότι ο Χριστός όχι μόνο δεν τους εγκατέλειψε, αλλά βρίσκεται διαρκώς μαζί τους, εντός της Αγίας μας Εκκλησίας.

Ο Κύριος ανελήφθη εν δόξη, σύμφωνα με το απολυτίκιο της γιορτής, και η δόξα αυτή είναι εκείνη που υποσχέθηκε ο Θεός για κάθε άνθρωπο που θα μιμηθεί στη ζωή του το Χριστό. Όταν, απαγγέλλοντας το Σύμβολο της Πίστεως, ομολογούμε πίστη στο Χριστό, τον «ανελθόντα εις τους ουρανούς και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός» και εκφράζουμε την ελπίδα και προσμονή μας στον «και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της βασιλείας ουκ έσται τέλος», ουσιαστικά ζούμε και γιορτάζουμε το γεγονός της Αναλήψεως.

Η ευχή της Εκκλησίας είναι η χαρά των Αποστόλων να πλημυρίζει και τις δικές μας ψυχές, προσμένοντας σε δέκα ημέρες την εορτή της Πεντηκοστής, δηλ. της ιστορικής ημέρας της επιφοίτησης του Αγίου Πνεύματος σε μορφή πύρινης φλόγας.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου